শ্রীঃ

শ্রীমতে নিগমান্তমহাদেশিকায নমঃ

শ্রীমান্ ৰেঙ্কটনাথার্যঃ কৰিতার্কিককেসরী।
ৰেদান্তাচার্যৰর্যো মে সন্নিধত্তাং সদা হৃদি॥

ৰিল্লূর্ নডাদূর্ শ্রী করুণাকরাচার্য ৰিরচিতম্

॥শ্রীনঙ্গৈনল্লূর্ হযগ্রীৰসুপ্রভাতম্ ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

শ্রী রঙ্গরামানুজ মহাদেশিকন্

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using Bengali for TEX.

শ্রীঃ
শ্রীমতে রামানুজায নমঃ

॥শ্রীনঙ্গৈনল্লূর্ হযগ্রীৱসুপ্রভাতম্ ॥

যামিন্যপৈতি হযৱক্ত্র ! ৱিমুঞ্চ নিদ্রাম
উন্মেষমৃচ্ছতু তৱোন্মিষিতেন ৱিশ্বম্।
যোষাসুপত্তনমিদং হ্যবৃণোর্নিৱাসং
কর্তুং জনস্য নিখিলস্য হি সুপ্রভাতম্॥ ১ ॥

সুখায সুপ্রাতরিদং তৱাস্তু
জগতপতে জাগৃহি ৱাজিৱক্ত্র !।
অম্ভোজমন্তশশযমঞ্জুতার-
লোলম্বমুন্মীলতু লোচনং তে॥ ২ ॥

এৱং স্বকীযযদুনাথপরপ্রভাত-
সূক্তিং পঠন্ নিগমমৌলিগুরুসসমিন্ধে।
ৱ্যাবৃত্য দেৱ ভৱতোভিমুখীং চ কৃত্বা
পার্শ্বে তৱাত্র ৱদনে হয ! সুপ্রভাতম্॥ ৩ ॥

আশ্রাৱযন্ত্যভিনতস্বজনার্থৱাদান
অঙ্কং শ্রিতাসি করুণামযৱিগ্রহে ! শ্রীঃ !।
হংসস্য হেমধরণীধরপার্শ্বভূমিং
হংসীৱ কাচন রমে ! তৱ সুপ্রভাতম্॥ ৪ ॥

যোষাসুপত্তনপুরালযনিত্যৱাসিন !
দোষাকরে কৃতনিৱাস ! তথাপি শুদ্ধ !।
ভাষাভিৱন্দিতপদাব্জযুগেশ ! ৱেদান
হেষামিষেণ ৱিতরন ! ভজ সুপ্রভাতম্॥ ৫ ॥

কর্ণোদ্ভৱৌ জলশযস্য পুরা তৱাস্তাং
দৈত্যৌ তু ৱেদমখিলং ৱিধিতো হরন্তৌ।
সুপ্তে ত্বযীশ বহৱোদ্য কলৌ তদর্থান
তদ্বাজিৱক্ত্র ! সহসা ভজ সুপ্রভাতম্॥ ৬ ॥

ত্বতপাদপদ্মযুগলে প্ৰণতীৰ্বিধায
    সৰ্বস্য মূৰ্ধ্নি লিপিলেখনমেষ কৰ্তুম্।
সজ্জো ৰিধিঃ পুৰ ইহাস্তি সভক্তি নাথ !
    ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ৭ ॥

আচাৰ্যদিব্যভৱনেত্বতিমাত্ৰভক্তিঃ
    চান্দ্ৰীং কলাং শিৰসি ধূৰ্জটিৰাদধানঃ।
সৰ্বজ্ঞ এষ ধৃতদক্ষিণৰম্যমূৰ্তিঃ
    ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ৮ ॥

ত্বামেৱ চিত্তগতমেষ সদা ৰিধায
    ত্বদ্ৰূপ এৱ সৰিতা হযৱক্ত্ৰ ! যোদাত্।
শুক্লং যজুৰ্মুনিৰৱস্য নিজৈঃ কৰৈসস
    ত্বন্মন্দিৰং স্পৃশতি খাত্তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ৯ ॥

এষা কথা ভুৰি কৃতা ৰিততা মযেতি
    প্ৰাপ্য প্ৰমোদমযমেতি পৰাশৰোপি।
পাৰম্যৰিত্ তৱ ৰিভো ! মহতোঃ প্ৰসাদাত
    ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১০ ॥

শ্ৰীৰাজিমেধবলতো যদহং কৰীশঃ
    ত্বাদ্যং তথা চৰমমপ্যথ কাণ্ডমিদ্বম্।
শ্ৰীৰাজিমেধচৰিতেন কৃতং মযেতি
    ৰাল্মীকিৰেতি ভগৱন ! তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১১ ॥

দেৱ ! ত্বদীযচৰিতং কথযন্ ক্বচিত্তু
    কোণে মহাকলহপুস্তক এষ ভেজে।
ব্যাসত্বমিত্যথ কৃতজ্ঞ ইহৈষ ভাতি
    ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১২ ॥

মতস্যাশ্বকচ্ছপ ইতি প্ৰথিতাৱতাৰান
    সংৱৰ্ণযন্ তৱ গুণেষু সদা ৰতোসৌ।
শ্ৰীকীৰযোগিৰৱ এষ ৰিভাতি নাথ !
    ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৩ ॥

শ্ৰীকাৰিজঃ ক্বচিদহো ফণিতো মযাসীত
অৰ্চাপৰঃ পৰমসৌ মম শিষ্যভূতঃ।
সংযগজগাদ কলিৰৈৰিৰিতীহ তেন
ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৪ ॥

তালেন ৰেদমনঘং দ্ৰমিডে সুৰম্যং
শ্ৰীভাগিনেযসহিতো ভৱতেত্ৰ গাযন্।
শ্ৰীৰঙ্গনাথমুনিৰেষ ৰিভাতি দেৱ !
ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৫ ॥

আদৌ ভৱন্তমনঘং মধুজিতপদেন
স্পৃষ্টৱা যদাহ ভগৱন ! কিল ৰত্নমেতত্।
স্তোত্ৰং মদীযমিতি যামুন এষ ভক্ত্যা
ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৬ ॥

শ্ৰীভাষ্যমেতদিহ মে কিল ভাষ্যমাহ
যা শাৰদা তৱ পদাম্বুজভক্তিপূৰ্ণা।
সৰ্ৱং প্ৰভো ! তৱ কৃপেতি ৰদন্ যতীশঃ
ত্বাং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৭ ॥

শ্ৰীতাৰ্ক্ষ্যৰাহনচৰো ৰিদুষাং ৰিধেশ্চ
দাতেষ্টমিত্যপি নমন্ হযৱক্ত্ৰ ! তং ত্বাম্।
ভাৰং পৰাশৰগিৰাং প্ৰপঠন্ স এতি
শ্ৰীৰিষ্ণুচিত্তগুৰুৰাট্ তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৮ ॥

শ্ৰীৰঙ্গনাথসৰিধে স পৰাশৰাৰ্যঃ
দেৱ্যাঃ দৃশোৰসমতাং তৱ যো জগাদ।
যোষিতসুপত্তনপুৰে ভৱতঃ কটাক্ষং
তং সেৱিতা হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ১৯ ॥

শ্ৰীভাষ্যগোৰসসুধে মহিতে চ দেৱ !
শ্ৰীৱতসৱংশ্যগুৰুৰাডিহ তেপি দাতুম্।
কাঞ্চীপুৰে ৰ ৰৱদস্য পুৰোত্ৰ ভাতি
ত্বাং চিন্তযন্ হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ২০ ॥

গোষ্ঠী পৰা তৱ ৰিভূতিৰতা সমেতা
ঘোষশ্চ দেৱ ! তৱ কীৰ্তিপৰোথ তস্যাঃ।
প্ৰাপ্তপ্ৰৱালধৰৱৈদ্যুতযানঘোষৈঃ
মিশ্ৰশ্ৰুতৌ হয ! মুখে তৱ সুপ্ৰভাতম্॥ ২১ ॥

সন্ধ্যাকালে ৰিশুদ্ধা দ্বিজৱৰপৰিষত্ ৰাজিনং সংস্মৰন্তী
কেশ্যশ্বস্যাথ জিষ্ণুং সুৰভিমতিঋচা সৌৰভং নৈজৰক্তে।
ৰাচ্ছন্তী ৰেদমূৰ্তে ! হযমুখ ! তৱ সা সংমুখীনাধুনেযং
প্ৰত্যক্ষং দ্ৰষ্টুমশ্বং তমিৰ সপদি হে ! তদ্ভজেসসুপ্ৰভাতম্॥ ২২ ॥

ভূৰাদ্যাসসপ্ত সৰ্বে দ্বিজকুলজনিতা ব্যাহৃতীসসঞ্জপন্তঃ
প্ৰাণাযামে চতুৰ্থ্যা মহ ইতি ভগৱন ! ব্যাহৃতেৰ্লক্ষ্যভূতম্।
ৰাগীশং ত্বাং ভজন্তস্তদিহ চ পুৰতো দ্ৰষ্টুকামাসসমেতাঃ
সাক্ষাত্ যোষিতসুপুৰ্যাং হযৱদন ! ৰিভো ! তদ্ভজেসসুপ্ৰভাতম্॥ ২৩ ॥

যোষিতসতপুৰৱাস ! ৰাজিৱদন ! শ্ৰীচন্দ্ৰবিম্বে স্থিত !
লক্ষ্মীমঙ্কগতাং দধান ! ভগৱন ! শ্বেতাদ্ৰিতুল্যাকৃতে !।
ৰেদাৰ্থাদিসুৰক্ষণায কলিতস্বীযাৱতাৰ ! প্ৰভো !
ৰেদাৰ্থাৱনসতসভাজনমুখাতসূষাগিৰসস্বীকুৰু॥ ২৪ ॥

যোষিতসতপুৰৱাসিনং দ্বিজপতেসসন্মণ্ডলালঙকৃতিং
স্ত্ৰীৰত্নোদযভূমিজুষ্টদযিতং গন্ধৰ্বদিব্যাননম্।
তেন শ্ৰীনিধিৰাঘৱাৰ্যৱপুষা সংশিক্ষিতো বালকঃ
তুষ্টাৱেতি মুখে দিনস্য পঠতাং স্যাত্ সুপ্ৰভাতং সদা॥ ২৫ ॥

॥ ইতি শ্ৰীনঙ্গৈনল্লূৰ্ হযগ্ৰীৱসুপ্ৰভাতং সমাপ্তম্॥